

noget andet her i besvarelsen til hr. Søren Søndergaard. Det må jeg tilstå.

Så jeg mener, det er fuldstændig ukorrekt, når man siger, at regeringspartierne og Det Radikale Venstre ikke stiller nogen krav på demokrati- og menneskerettighedsområdet. Det er simpelt hen ukorrekt. Det er også udtrykt i det forslag til vedtagelse, der ligger på bordet. Så jeg synes hr. Søren Søndergaard er ude på et sidespor med den bemærkning.

Kl. 19.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det er netop meget præcist udtrykt i det forslag, der ligger, det er noget med eventuelt og eventuelt og i så fald og såfremt.

Det, der er det afgørende, er, at vi gentagne gange har spurgt: Hvilke konkrete krav vil man stille som forudsætning for at ophæve våbenembargoen? Der er ikke kommet ét eneste svar. Der er ingen konkrete krav, man vil stille som forudsætning for at ophæve våbenembargoen.

Er hr. Jeppe Kofod i tvivl, kan han spørge statsministeren. Hr. Jeppe Kofod kan spørge statsministeren: Hvilke konkrete krav vil den danske regering stille for at acceptere en ophævelse af våbenembargoen mod Kina? Hr. Jeppe Kofod tør ikke stille det spørgsmål, for han ved, at han ikke får noget svar.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge hr. Søren Søndergaard, hvorfor Enhedslisten tror, at hr. Jeppe Kofod har kørt den slingrekurs, som vi har set, og hvorfor Socialdemokraterne ikke vil stille de konkrete krav, som enhver her i Folketinget, der har virket igennem nogle år og gerne vil opnå noget politisk, ville stille og i virkeligheden er i position til at stille.

Det interessante er jo, at Socialdemokraterne, hvis de ville, kunne påtvinge regeringen en holdning, som de skulle kæmpe for i EU. Det er jo en fantastisk situation. Hvorfor tror hr. Søren Søndergaard, at Socialdemokraterne lader sig udstille på den måde, som det er tilfældet her?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er helt enig med hr. Peter Skaarup. Som jeg selv sagde før, tror jeg, at det formentlig er hr. Jeppe Kofods eneste mulighed for at skrive sig ind i verdenshistorien. Den har han nu, men det

er han langt fra at gøre, og det synes jeg jo er tragisk for hr. Jeppe Kofod.

Så er det spørgsmålet om, hvorfor det er så dan. Jeg vil da sige, at for mit eget vedkommende, og der kan jeg ikke tale på vegne af andre forespørgere, tror jeg, at det klart er et spørgsmål om EU. Fra Socialdemokratiets side, som jo ellers fører valgkamp på, at man skal ændre EU, og at EU skal være mere socialt og mere solidarisk, det skal være mere til hjælp for den tredje verden og for demokrati og menneskerettigheder, vil man ikke risikere at komme i en situation, hvor man skal nedlægge veto i EU over for alle de andre EU-lande. Det ønsker man ikke i Socialdemokratiet.

Derfor vil vi også gang på gang på gang se, at når man er så EU-begeistret, som Socialdemokratiet er, vil det altid ende med i sidste instans, når de store afgørelser skal træffes, at man vil bøje af og ikke fastholde f.eks. demokrati og menneskerettigheder i Kina, så vil det blive andre interesser, der vil komme først. Men det er min personlige og politiske vurdering.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ønsker statsministeren ordet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg gerne bekræfte det, som også hr. Jeppe Kofod nævnte, at det er klart, at der i forbindelse med de overvejelser, der nu finder sted i EU-kredsen om en eventuel ophævelse af våbenembargoen, fra dansk side vil blive arbejdet på, at en sådan eventuel ophævelse af våbenembargoen bruges som løftestang for at sikre fremskridt i menneskerettighedssituationen i Kina. Det er det, vi vil arbejde på, og jeg mener, at det meget klart fremgår af det, jeg sagde allerede i min besvarelse. Det fremgår meget klart af det, alle fire ordførere, som står bag det her forslag til vedtagelse, har sagt, så der er ikke noget at være i tvivl om.

Så stillede hr. Søren Søndergaard spørgsmålet om den bebudede resolution om menneskerettighedssituationen i Kina, altså den af USA bebudede resolution. USA har den 22. marts meddelt, at de vil fremlægge en resolution om menneskerettighedssituationen i Kina på Menneskerettighedskommissionens 60. samling i Genève. Efter hvad jeg har fået oplyst, er det næppe tænkeligt, at der kan blive en afstemning om en sådan resolution, fordi Kina, ifølge det jeg har fået oplyst, har fået flertal i Kommissionen for det, der hedder en no action motion. Det betyder alt-